

עת"א 15602/03/16 - דני בנסימון נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 15602-03-16 בנסימון(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני
העותר
נגד
המשיבים
כבוד השופטת מיכל ברנט
דני בנסימון (אסיר)
1. שרות בתי הסוהר
2. מדינת ישראל

נוכחים: ב"כ העותר עו"ד חן המאירי

ב"כ המשיב עו"ד שרה טל

החלטה

כללי

העותר, בן 50, מרצה מאסר רביעי למשך 3.5 שנות מאסר שמניין מיום 27.7.13 בגין עבירה של עסקה בנשק, וזאת והוא מסווג לקטגוריה א'. עתירתו נסובה כנגד סירוב המשיבים לשנות סיווגו לקטגוריה ב-1 וכנגד החלטתם שלא לשלבו בסבב חופשות.

טיעוני ב"כ הצדדים

לטענת ב"כ העותר, העותר הוגדר בשוגג כטעון הגנה זמן ממושך ושהה באגף שמור שלא לצורך, ועל אף האמור השתלב בקבוצות טיפוליות כגון "שליטה בכעסים", השתלב בשיחות פרטניות ושולב באגף נקי מסמים, לאחרונה שימש אסיר עבודה וראש חוליה, והוא נעדר דוחות משמעת. כן נטען כי סווג בעבר בשגגה כבעל השתייכות ארגונית לארגון פשיעה אולם גם סיווג שגוי זה הוסר. על אף האמור, שונה לאחרונה סיווגו מקטגוריה ב-1 לקטגוריה א', ועל כן נדחו בקשותיו לחופשות.

בית משפט זה (כבוד הנשיא טל במסגרת עת"א 9755-08-15) קבע כי מרבית המידע המודיעיני בעניינו של העותר אינו מן העת האחרונה (משנת 2013), ואף שלא מצא להורות על שינוי הקטגוריה "לעת הזו", ציין בשולי החלטתו כי: "כדי לא לסכל אפשרות של העותר להשתחרר על תנאי בתנאי תוכנית שיקומית של רש"א, יוציא המשיב את העותר בליווי

עמוד 1

סוהרים לפגישה עם נציגי רש"א...ובאם הדבר לא יהיה ניתן יוציאו את העותר לחופשה מיוחדת למטרה הנ"ל בתנאים שייקבעו ע"י המשיב ו/או משטרת ישראל". כן נטען כי רק לאחר הגשת עתירה נוספת צצה ידיעה מודיעינית אחת שעניינה אמל"ח, וכי העותר לא נחקר בגינה.

מתגובת המשיב עולה כי בעניינו של העותר מידע מודיעיני המצביע על התנהגות שלילית ומסוכנות ממנו וכלפיו בשל סכסוכים רבים עם חברי ארגוני פשיעה, שנתקבל אף לאחר ההחלטה בעת"א 9755-08-15, ועל כן החליטה ועדת הקטגוריות שלא לשנות את סיווגו.

דין והכרעה

ברורה טרוניית ב"כ העותר ביחס לכך שהמשיב מדבר בשני קולות, מחד הוסר שיוכו של העותר לארגון פשיעה ומאידך בעמדת המשטרה (אף מהעת האחרונה - ביום 18.4.16) צוין כי שיוכו לקטגוריה א' נובע בשל שיוך ארגוני ו/או זיקה ארגונית. על כן אמליץ להפנות הערה לגורמי המקצוע בהקשר זה.

יחד עם זאת, עיינתי במידע משטרת ישראל ושב"ס ולא מצאתי כי הוא ישן ולא רלבנטי, בניגוד לטענות ב"כ העותר. אפנה בעיקר לידיעות 1641126, 1636457, 1899383, 1951687, 1988010, 1990930, 2092415, וידיעה 160160289, אשר חלקן נתקבל לאחר הדיון בעתירה האמורה, ובאשר לחלקן האחר - אף שאינו מן הזמן האחרון - לא ניתן לומר שנס ליחן. רצף הידיעות מצביע על מסוכנות מן העותר לאחרים ומאחרים לעותר, כמו גם על מעורבות שלילית בתוככי הכלא.

בשים לב לטיב המידע, לחובת המשיב לספק הגנה לעותר ולעובדה שחופשה אינה זכות אלא פריבילגיה, איני סבורה שניתן לומר שנפלה שגגה בהחלטת ועדת הקטגוריות שלא לשנות את סיווגו של העותר (וכפועל יוצא מכך "סגירת חופשותיו"), המצדיקה את התערבותי.

ברע"ב 1400/16 מדינת ישראל נ' רוזנשטיין פסק כב' הש' זילברטל כי "בית המשפט אינו אמור להחליף את שיקול דעתם של גורמי המקצוע השותפים לקבלת ההחלטה המנהלית בשיקול דעתו שלו".

בנסיבות האמורות, ומקום שלא מצאתי כי נפלה שגגה בהפעלת שיקול דעת הרשות, אני דוחה את העתירה.

ניתנה היום, ז' אייר תשע"ו, 15 מאי 2016, במעמד הצדדים.